

Ad Philippenses

492

Philippenses sūt macedones
Hi accepto verbo veritatis
pstitērūt ī fide: nec receperūt
falsos aplos. Hos collau-
dat aplos: scribens eis a roma de carce-
re per epaphroditum.

Explicit argumētū. Incipit epla
Pauli ad Philippenses. Cap. I

Aulus
Ptimothē? hui iesu
christi: oibz sanctis
ī christo iesu q̄ sūt
philippis cū epis
diacōibz. Hīa vo-

bis et par a deo pte nro et dno iesu chris-
to. Hias ago deo meo in omni memo-
ria vestri semp in cunctis oronibz meis
p oibz vobis cū gaudio refectione fa-
ciens sup cōmunicatione vīa in euāge-
lio christi a pma die vsqz nūc cōfidēs h
ipsū: qz q̄ cepit ī vob opus bonū. p̄ficiet
vsqz ī diē christi iesu. Sicut est in iustū
h sentire p oibz vob: eo q̄ habeā vos in
corde et in vinculis meis et in defensione
et cōfirmatione euāgelij: socios gaudij
mei oēs vos esse. Testis enī mibi est de-
quō cupiā oēs vos esse in visceribz iesu
christi. Et h oro: vt charitas vīa magis
ac magis abūdet ī oī scīaz ī oī sensu: vt p
betū potiora vt sitū sinceres et sine offensa ī
diē christi: repleti fructu iusticie p iesu
christū ī glīaz et laudē dei. Scire at vos
volo frēs: qz q̄ circa me sūt: magis ad p̄fe-
ctū venerūt euāgelij: ita vt vincula mea
manifesta fierēt in christo ī oī p̄torio et in
ceteris oibz: vt plures e fratribz in dno
cōfidētes in vinculis meis: abūdāt? au-
derēt sine timore x̄bū dei loq. Quidaz
qdē et p̄t inuidiā et p̄tentionē: qdā aut et
p̄t bonā volūtate christū p̄dicāt. Qui-
dā ex charitate: scientes qm in defensio-
ne euāgelij positus sūt. Quidā aut ex cō-
tentioē christū annūciāt nō sincere: eristi-
mātes p̄surā se suscitare vinculis meis.

Quid enī? Dū oī modo sine p̄ occasio-
nē sine p̄ hītatē christi annūciat. et in hoc
gaudeo: h et gaudebo. Scio enī qz h in-
pueniet ad salutē: p vīam orōnē et sub-
ministratiōē spūs iesu christi. fm expe-
ctationē et spem meā qz in nullo cōfidar
h ī oī fiducia sicut semp et nūc magnifi-
cabit christi in corpore meo: sine p vitaz
sine p mortē. Mibi enī viuere christi ē
et mori lucr. Nō si viuerē carne: h mibi
fructus operis est et qd eligā ignoro: co-
artor aut e duobz desiderij habens dis-
solui: et esse cū christo multomagis melius
pmanere aut ī carne: necessariū p̄t vos.
Et h cōfidens scio: qz manebor pmane-
bo oibz vobis ad p̄fectū vestrū et gaudiū
fidei: vt gratulatio vīa abūdet ī christo
iesu in me: p meū aduentū iteraz ad vos
Tm digne euāgelio christi cōuersamini
vt sine cū venero et videro vos: sine ab-
sens audiā de vobis: qz statis ī vno spū
vnanimel: collaborātes fidei euāgelij: et
in nullo terreamini ab adūsarij q̄ illis
causa p̄ditionis: vobis aut saluā. Et h a
deo: Quia vobis donatū ē p christo: nō
solū vt in eū credatis: h vt etiā p illo pa-
tiam: idē certamē hntes q̄le et vidistis
in me: et nūc audistis de me.

2. Reg. 24.
Daniel. 13.

In qua h cōsolatio in christo: si
qd solatiū charitat. si q̄ socie-
tas spūs: si q̄ viscera miserationis: implete gaudiū meū: vt idem sapiant
eādē charitatē hntel: vnanimel: id ipsū
sentietes. Nihil p̄ p̄tentionē neqz p̄ tanē
glōriā: h ī hūilitate superiores sibi inuicem
arbitrātes: nō q̄ sua sūt singuli p̄siderā-
tes h ea q̄ alioz. Hoc enī sentite ī vob:
qd et ī christo iesu: Qui cū ī forma dei es-
set: nō rapinā arbitrat? ē eē se eglē deo:
h semetipsū exinanivit formā serui acci-
piēs ī similitudinē hōīnz fact? et habitu in-
uēt? vt hō hūilianit semetipsū fact? obe-
diēs vsqz ad mortē mortē at crud. Pro
pter qd et de? exaltauit illū et donauit illi
nom qd ē sup oē nom: vt ī noīe iesu oē
genu flectat? celestijū trestriaz ifernoz: et
oīs ligua p̄fiteat? qz dñs iesus x̄ps ī glīa
(e dei p̄is)

Heb. 2. c.
Ro. 14. b.

9) 10